

מ"ת 37733/09/18 - מדינת ישראל נגד זאהי אבו זינה, סעד אבו זינה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 37733-09-18 מדינת ישראל נ' אבו זינה (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד נעמה לסרי

נגד

המשיבים:

1. זאהי אבו זינה (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד חאלד סואלחי
2. סעד אבו זינה (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד רמזי סקיס

החלטה

1. לפני בקשה למעצרים עד לתום ההליכים של המשיבים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

למשיבים מיוחסות עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והחזקת נכס החשוד כגנוב.

בנוסף, למשיב 1, מיוחסות עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלים נכסים שהושגו בפשע, החזקת מכשירי פריצה והחזקת סם לצריכה עצמית, ואילו, למשיב 2, מיוחסות בנוסף, עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה.

2. למקרא כתב האישום עולה כי המשיבים הינם אחים, תושבי היישוב קבלאן והתגוררו בעת הרלוונטית לכתב האישום, ברחוב ארליך 27 בתל אביב, בדירה שפוצלה, כך שמשיב 1 גר בדירה אחת ואילו משיב 2 ואחר (משיב 3 אשר דינו נגזר ביום 21.9.18) גרו בדירה השנייה.

ביום 1.9.18 נפרצה דירת מגורים ברחוב משה הס בתל אביב ונגנבו מתוכה מחשבים ניידים.

ביום 8.9.18, בשעות הבוקר, התפרץ משיב 2 לדירת מגורים ברחוב נג'ארה ישראל 3 בתל אביב, בכך שטיפס על החומה, נכנס למרפסת הדירה, פתח את החלון במקום וגנב מתוכה מחשב נייד, משקפי

שמש, רמקול של חברת סוני וארנק שהכיל כרטיס אשראי, השייך לבעלי הדירה.

בהמשך, אותו היום, בשעה 08:51, ערך משיב 1 שימוש בכרטיס האשראי הגנוב בכוונה להונות ורכש מוצרים, באטליז שברחוב שד' ירושלים ביפו, בסך של 257 ₪.

בהמשך, בשעה 09:51 ו-09:52 נעשו שימושים נוספים בכרטיס בשדרות ירושלים ביפו.

ביום המחרת, 9.9.18, שהו המשיבים ברחוב קרליבך בתל אביב, כשאין בידם אישור שהיה כדין בישראל, כאשר משיב 2 התחזה לאחר תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת והחזיק אופניים חשמליים החשודים כגנובים.

באותן נסיבות, החזיק משיב 1, בדירתו, את הרכוש הגנוב מהדירות שנפרצו כאמור ביום 1.9.18 ו-8.9.18, כמו כן ברכוש נוסף החשוד כגנוב. משיב 1 החזיק בדירתו, בנוסף, בכלי פריצה בדמות לום, מברג, דיסקים חשמליים, מבלי שהיה לו הסבר סביר לכך.

בנוסף, החזיק משיב 1 בדירתו, בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 0.13 גרם לצריכתו העצמית.

משיב 1, התחזה בפני בעל הדירה, כאחר, במטרה להונות.

3. לאחר שקיימתי דיון ממצה, בישיבת יום 18.10.18, שמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה - נחה דעתי כי **קיימות ראיות לכאורה** למיוחס למשיבים, אליבא דכתב האישום.

ודוק, אין בית המשפט נדרש, בשלב זה של הדיון, להיכנס לשאלות של הערכת מהימנות, סתירות, פריכות ומתן משקל ביחס לראיות.

ויפים בעניין זה, דבריו של כב' השופט פוגלמן, מבית המשפט העליון, במסגרת **בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' האדי קבלאן** (17.10.13):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. "ראיות לכאורה" בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיובדן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות, מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 133; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, מיום 26.9.11). בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה בהליך העיקרי, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, מיום 18.4.10)."

4. הסנגורים המלומדים אינם חולקים אשר לראיות לכאורה לעניין העבירות של שהייה בלתי חוקית

והתחזות כאחר, על פי הנסיבות המיוחדות לכל משיב. חולקים המה ביחס ליתר העבירות העיקריות המיוחדות למרשיהם, ולמצער עותרים כי תקבע חולשה או כרסום בתשתית הראייתית הקיימת.

5. התשתית הראייתית לעניין משיב 1 -

תשתית זו מבוססת על הודעתו של בעל הדירה, גמאל בדוי, אשר השכיר למשיב 1 את הדירה ברחוב ארליך 27 בתל אביב, לעניין מגוריו של משיב 1 (כמחזיק המקום על כל המשתמע מכך מבחינה משפטית), ראו בנוסף מזכרו של רס"מ עמית חזות והצרופות למזכר זה.

דוח החיפוש בדירתו של משיב 1, מיום 9.9.18, שערך השוטר מתן פיזם, ותפיסת הרכוש הגנוב המשוך לשתי הדירות שנפרצו (1.9, 8.9) ורכוש נוסף, החשוד כגנוב. החזקה התכופה לעניין רכוש זה, העובדה כי שני המשיבים אחים והסמיכות לדירתו של משיב 2 (דירה שפוצלה).

מזכר השוטרת לור מקדאד מיום 9.9.18, לפיו לאחר חקירתו של משיב 1, צעק המשיב לחשוד אחר: **"20 איש, שתי דירות צמודות אחת לשניה"**.

ללמדך, בדבר רצונו של משיב 1 להרחיק עצמו מהרכוש הגנוב/רכוש שהושג בפשע, בעטיה של טענה בדבר "ריבוי מחזיקים".

הודעות המתלוננים בעלי הדירות שנפרצו, וזיהוי הרכוש הגנוב.

המשיב מכחיש בהודעתו קשר להתפרצויות לדירות, לרכוש הגנוב ולכלי הפריצה וטוען כי במקום מתגוררים כ-20 אנשים.

מאשר כי הסם שנתפס שלו, רכש אותו בכפרו.

הודעתו של בעל האטליז, מר מחמד אבו חלוא, לפיה ביום 1.9.18 הגיע אליו בחור שערך קניה בכרטיס אשראי גנוב, שחבש כובע לראשו.

בתאריך 8.9.18 הגיע בחור בשעה 08:34 לרכוש מהחנות בכרטיס אשראי שהוברר שהוא גנוב, שווי הרכישה ₪ 275. ממצלמות האבטחה עולה כי מדובר בבחור שלבש חולצה לבנה עם כובע ומכנס גינס, כאשר על רגלו היתה תחבושת. הציג את התמונה למספר אנשים ביפו ואלה הפנו אותו לביתם של המשיבים. הבחין במקום בבחור עם חולצה לבנה וגינס שצולע ברגל שמאל, ללא תחבושת.

העד הטיח באותו בחור שרכש בחנותו מספר פעמים תוך שימוש בכרטיס אשראי גנוב. האחרון ניסה להתחמק ולאחר מכן, כשביקש העד שישלם לו את כספו, השיב החשוד כי ישלם מאוחר יותר. הגיעו למקום שנים נוספים שאחד עם גופיה ורודה וכובע (משיב 2), שאמר לעד כי המדובר באחיו. העד נטל מהחשוד את הטלפון הנייד ואמר לו כי יחזיר לו את הטלפון, לאחר שישלם לו את כספו.

הוברר כי מדובר בטלפון של משיב 1, לאור התמונות הקיימות במצלמת הטלפון.

צילומים ממצלמת האבטחה של האטליז, אשר לחשוד שזוהה ע"י בעל האטליז כמי שהשתמש בכרטיס האשראי הגנוב, ופרטי לבוש דומים שנתפסו בדירתו של משיב 1, לרבות הקורקינט, החולצה, הכובע והכפכפים. אין מחלוקת כי משיב 1 נעצר, כשלרגלו השמאלית תחבושת לבנה (ראו תמונה הקיימת בתיק החקירה).

מחקרי תקשורת אשר לשיחה שנערכה בין המשיבים במועד ההתפרצות. איכון משיב 1 בסמוך לאטליז, במועד הרלוונטי.

צודק הסנגור המלומד, כי מתמונות מצלמת האבטחה של האטליז, לא ניתן לזהות תווי פנים של אותו חשוד שרכש סחורה באמצעות הכרטיס הגנוב. אין כאמור מחלוקת שהמדובר בכרטיס האשראי, שנגנב מדירת המתלונן ביום 8.9.18. יחד עם זאת מבחינה נסיבתית בהחלט ישנם דברים הקושרים את המשיב 1, בהקשר להודעת בעל האטליז, לרבות הטלפון הנייד, האיכון ופרטי הלבוש הדומים שנמצאו בדירתו לצד העובדה שבעת מעצרו נמצא עם תחבושת לבנה לרגלו השמאלית.

ודוק, **בטלפון הנייד המשוך למשיב 1, נתפסו מעבר לתמונות עצמיות שלו (סלפי), גם תמונות של הרכוש הגנוב, הסמים וכלי פריצה** (ראו מזכרה של לור מקדאד, מיום 12.9.18 והצרופות).

מכלל האמור, מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב 1, ולו ברמה הנסיבתית, המספיקה לשלב זה של הדין.

בשולי הדברים, לא נעלמו מעיני, טענות הסנגור המלומד, ב"כ משיב 1, לעניין מחדלי חקירה כאלה או אחרים, יחד עם זאת טענות אלה יפות להליך העיקרי.

6. התשתית הראייתית לעניין משיב 2 -

תשתית זו מבוססת על ט"א של המשיב שנמצאה על גבי עמוד פרגולה מעץ בגובה 2.3 מטרים מהקרקע, השייך לדירה שנפרצה ביום 8.9.18.

עפ"י תמונות מז"פ, עולה כי לא ניתן להגיע לגובה האמור, שבעמוד הפרגולה, מבלי לטפס על החומה המקיפה את מרפסת הדירה שנפרצה ביום 8.9.18.

אכן המדובר בראיה נסיבתית, יחד עם זאת, המדובר **בחפץ המקובע** למרפסת הדירה. ראו בעניין שיטת ביצוע הפריצה ומדידה שנערכה ע"י מז"פ במסגרת הדוח המסכם מיום 9.9.18 וכן גילוי הט"א ב- 12 נקודות השוואה רצופות לפחות.

בנוסף, ראו דוח הפעולה של השוטר רס"ר עמיאל דוד מיום 9.9.18 וכן מזכר תפיסת הטלפון הנייד ברשותו של המשיב 2. באותן נסיבות החזיק משיב 2 באופניים חשמליים שיש עליהם חשד סביר, שהם גנובים, וכאמור התחזה לאחר באמצעות תעודת זהות מזויפת. **הלה הודה בפני השוטר כי תעודת הזהות מזויפת.**

בנוסף, מכשיר הטלפון שנתפס ברשותו של משיב 2, מאוכן במועד ההתפרצות לדירה ביום 8.9.18, בשעה הרלוונטית, כ- 200 מטרים מהמקום.

בנוסף, המשיב 2 שומר בחקירתו על זכות השתיקה ואינו מספק הסבר סביר להמצאות ט"א כאמור - ראו הודעתו מיום 16.9.18, כך לדוגמה משורה 211 ואילך.

מכלל האמור, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב 2, בכל העבירות, ללא חולשה או כרסום.

יש בשתיקתו של המשיב לחזק, לפחות בשלב זה של הדיון את ראיות התביעה כנגדו ולהוסיף **לעוצמתה** של עילת המסוכנות הקיימת, בנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו לכאורה - ראו בין היתר: **בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11); בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (23.5.08).**

7. לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה אשר לשני המשיבים, מצאתי לקבוע עילת מעצר **כפולה** בעניינם.

האחת, עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין, כפועל יוצא מהיותם של המשיבים תושבי האזור, ההתחזות כאדם אחר במטרה להונות והשימוש בתעודות זיהוי מזויפות.

השנייה, עילת מעצר מסוג מסוכנות, כפועל יוצא מעבירות הרכוש המיוחסות למשיבים, לצד עברם הפלילי.

ודוק, בעניין עבירה של התפרצות לדירת מגורים, המיוחסת כאמור אך למשיב 2, קיים פוטנציאל להתלקחות, אליבא דהלכה הפסוקה - **בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010).**

ההתפרצות אירעה בשעת בוקר, בעוד המתלונן - בעל הדירה - ישן שנת ישרים בדירתו.

8. **למשיב 1**, בן 33, עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות בשורה של עבירות שב"ח ורכוש. ריצה מאסרים בעברו ולחובתו שני מאסרים מותנים, בני הפעלה, האחד בן 12 חודשים והשני בן 5 חודשים, במידה ויורשע בדינו.

למשיב 2, בן 24, עבר פלילי הכולל הרשעה קודמת בעבירות של שב"ח, הפרעה לשוטר, התחזות כאדם אחר, זיוף ושימוש במסמך מזויף. ריצה מאסר בעברו וגם כנגדו תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים, בני הפעלה, של 6 חודשים ו- 3 חודשים, במידה ויורשע בדינו.

בנוסף לחובתו תיקי מב"ד בעבירות רכוש.

עפ"י ההלכה הפסוקה, בית המשפט מחויב לשקול במסגרת שיקוליו בהליך המעצר גם תיקים תלויים ועומדים בהם הוגש כתב אישום כבענייננו - ראו **בש"פ 9745/11 נימר בואב נ' מדינת ישראל (15.1.12).**

9. בענייננו, ההלכה הפסוקה השולטת בכיפה, ניתנה במסגרת **בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13)**.

עפ"י **הלכת קונדוס** עצם העובדה שנאשם הוא תושב האזור אינה מצדיקה בפני עצמה את מעצרו עד תום ההליכים מקום שבאותן נסיבות היה תושב ישראלי משתחרר לחלופת מעצר. יחד עם זאת, מגורים באזור מהווים שיקול רלוונטי - אחד מני כמה - ביחס לשאלה של חלופת מעצר.

ההלכה הפסוקה הבחינה בין עבירות שב"ח או-אז קיים אך חשש להימלטות מאימת הדין, שניתן להפיגו בערבויות הולמות, ובין היתר של אזרח ישראלי כערב צד ג', גם אשר למשיבים בעלי עבר פלילי דומה, לבין מצב בו קיימות עבירות שב"ח לצד עבירות נלוות.

גם כאן ההלכה הבחינה בין עבירות נלוות שנועדו "לאפשר" את עבירת השב"ח לבין עבירות נלוות עצמאיות, כגון עבירות רכוש.

אמרתי, וחזרתי ואמרתי, התפרצות לדירת מגורים, הינה עבירה המצויה ברף העליון של עבירות הרכוש, שבסמכותו של בית המשפט השלום, ומקימה היא, עילת מעצר מסוג מסוכנות, כפועל יוצא מתעוזתו של אדם להכנס לביתו-מבצרו של זולתו וליטול מכל הבא ליד, וכפועל יוצא מפוטנציאל ההתלקחות הקיים בסוג זה של עבירות, אליבא **בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010)**.

המשיבים "ניצלו" את שהייתם בישראל לא במטרה "לשבור שבר", במובן המקראי של הביטוי, דהיינו לצרכי עבודה, אלא לטובת פגיעה ברכושו של הציבור.

בהלכת קונדוס עצמה נקבע כי מקום שהשהיה בישראל נוצלה ואולי אף יועדה למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משום היבט נוסף של חומרה.

ראו בנוסף, החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, שניתנה ע"י כבוד השופט יוסי טופף, במסגרת **עמ"ת 33909-01-18 מועין פקיה נ' מדינת ישראל (29.1.18)**, שם נמחק ערר ההגנה, לאור המלצת בית המשפט, בגין מעצרו עד לתום ההליכים של תושב האזור בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל והתפרצות לדירה.

ראו בנוסף, מעצר משיבים בעבירות שב"ח לצד עבירות רכוש, כאשר ברקע הרשעות קודמות- **עמ"ת 9324-02-18 מדינת ישראל נ' נג'אר (8.2.18)**; ומעצר משיבים בעבירות שב"ח לצד עבירה של התפרצות לדירת מגורים, ללא עבר פלילי - **עמ"ת 15328-10-18 מדינת ישראל נ' טאה ואח' (09.10.18)**.

10. בענייננו, המדובר בעבירות שב"ח המיוחסות למשיבים, לצד עבירות נלוות עצמאיות, מסוג רכוש.

לשני המשיבים עבר פלילי, ריצו מאסר בעברם ומאסרים מותנים, בני הפעלה, לחובתם.

למשיב 1, המבוגר מבין האחים, עבר פלילי מכביד. הלה לימד על עצמו כי שב הוא ונכנס לישראל, תוך פגיעה ברכושו של הציבור.

למשיב 2, הצעיר מבין אחים, אומנם הרשעה קודמת אחת, יחד עם זאת, ריצה מאסר בגינה, לחובתו מאסרים מותנים, ועבירת הרכוש המיוחסת לו, הינה ברף הגבוה שבעבירות הרכוש, שבסמכותו של בית המשפט השלום - התפרצות לדירת מגורים.

ודוק, עשה כן, כשבעל הדירה ישן בה.

11. מכלל הטעמים דלעיל, לאור המסוכנות הנשקפת מאת המשיבים לציבור ולרכושו, כאשר סנקציות פליליות, שבעבר, לא הרתיעו אותם מלשוב להכנס לישראל ולפגוע ברכוש הציבור - אינני סבור, כדעת ההגנה, כי ניתן להסתפק בתיק זה בשחרורם של המשיבים על דרך קביעת ערבויות - **ומכאן אני מורה על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.**

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.